

شکوه یک بدرقه میلیونی

تهران شاهد ثبت وداعی تاریخی با قاندامت شهید آیت... العظمی امام خامنه‌ای بود

عصر

روزنامه شهر آرا مترو ۹۵۳ ۱۶ ۰۴ ۰۵

پرچم‌ها پیام‌آور «خون خواهی» هستند. شعار «بالنثار الخامنهای» در جای جای این سیل جمعیت طنین انداز است و نشان می‌دهد که برخلاف تصور دشمن، این وداع، سرآغاز یک تجدید پیمان است؛ یک عهد تا آخرین قطره خون. تصاویر هوایی از پرچم‌های سرخ در دست مردم، نماد شفافیتی از اقتدار و ایستادگی است؛ پیامی که به جهان مخابره می‌کند: مسیر مقاومت، با خون امام شهیدمان، زنده‌تر از همیشه و مصمم‌تر از هر زمان دیگری ادامه خواهد یافت.

هم‌بستگی ناگسستنی یک ملت

این آیین باشکوه، فراتر از یک وداع ملی، به آوردگاهی از «سرمایه اجتماعی» جمهوری اسلامی بدل شد؛ جایی که میلیون‌ها نفر، فارغ از قومیت، مذهب، سلیقه و گرایش سیاسی، در کنار هم ایستادند. این انسجام، تصویری بی‌نظیر از یکپارچگی ملی را به ثبت رساند که در تاریخ ماندگار خواهد شد. تشییع رهبر شهید، به وحدتی مثال‌زدنی تبدیل شد تا نشان دهد پیوند ملت با آرمان‌های انقلاب، فراتر از تصورات تحلیل‌گران است. این حضور عظیم میلیونی، بی‌تردید پاسخی قاطع به محاسبات غلط دشمنان بود؛ حماسه‌ای که ثابت کرد ملت ایران، در مسیر باورها و ایستادگی خود، هرگز کوتاه نخواهد آمد.

این یک وداع معمولی نبود؛ لحظه‌ای بود که زمان در حافظه تاریخ معاصر متوقف شد. گزارش‌ها از حضور بیش از ۱۷ میلیون عزادار در خیابان‌های تهران خبر می‌دهند؛ حضوری که فراتر از یک آیین سوگواری، به نمایش اراده، شجاعت و عزم خلل‌ناپذیر ملتی بدل شد که در برابر طوفان تهدیدها، استوارتر از همیشه ایستاده است.

تجیر جهانی در برابر سیل جمعیت

رسانه‌های بین‌المللی در برابر این خروش عمومی لب به اعتراف گشودند. یک رسانه ترکی که از ساعت ۵ صبح در محل حضور داشت، گزارش داد: «حتی در آن ساعت بامداد نیز جمعیت چنان گسترده بود که حرکت، حتی برای چند متر، ناممکن به نظر می‌رسید». روزنامه گاردین نیز با تیتیر «میلیون‌ها نفر به مراسم تشییع رهبر شهید ایران پیوستند»، به صراحت اعلام کرد که این مراسم فقط سوگواری نیست، بلکه «نمایش اراده و شجاعت مردم» است. گویی تمام تهران، از کوچه‌های باریک تا بزرگراه‌های وسیع، به دریایی از انسان‌های همدل تبدیل شده بود که جهان را در حیرت فرو برد.

اقیانوس سرخ؛ نمادی از عزم و انتقام

در تصاویر هوایی، برخلاف سنت همیشه‌ی تشییع‌ها که سپاه‌پوش می‌شوند، این بار شاهد موجی از پرچم‌های قرمز هستیم. این

ترامپ می‌آید، کودکان را پنهان کنید!

دور دنیا

در آستانه برگزاری نشست سران ناتو در آنکارا، پل تاریخی «هالیج» استانبول شاهد یک کنش اعتراضی جنجالی بود. فعالان اجتماعی با نصب بنری با شعار «تند کودکان خود را پنهان کنید، ترامپ می‌آید»، به سفر رئیس‌جمهور آمریکا به ترکیه اعتراض کردند. این اقدام نمادین، عمق شکاف و نارضایتی‌های مردمی نسبت به سیاست‌های واشنگتن را پیش از اجلاس ۱۶ و ۱۷ اکتبر ۱۴۰۵ به نمایش گذاشت. در حالی که سران ۳۲ کشور برای گفت‌وگوهای راهبردی گرد هم می‌آیند، این اعتراض‌ها یادآور پیچیدگی و تنش‌های موجود در روابط این ائتلاف دفاعی است.

عکس نوشت

در میدان ولی عصر (عج)، اعلی‌مینیایی فرد پرتوهای بی‌نظیر از «آقای شهید ایران» در ابعاد ۱۰٫۵ متر خلق کرده است؛ اثری که تماماً با خط نستعلیق و اشعار خود ایشان نقاشی شده است. او که پیش‌تر مورد تقدیر رهبر شهید بود، حالا در عصر هوش مصنوعی، با هنری کاملاً دستی، ارادت و اندوهش را به رهبر شهید به تصویر می‌کشد.

تو را نشناختم

در میان سیل عظیم و میلیونی تشییع‌کنندگان رهبر شهید، کلام محسن چاوشی در فضای مجازی دست به دست شد. این هنرمند کشورمان در استوری سوزناکی از حسرتی بزرگ نوشت: «تسلیم به ما مردم ایران که حجاب معاصرت نگذاشت تو را چنان که باید بشناسیم.»

بازگشت به خانه، بعد از ۲ دهه صبوری!

کلوزآپ

مهدی تارتار سرانجام به بزرگ‌ترین آرزوی دوران مربیگری‌اش رسید و به صورت رسمی هدایت ارتش سرخ را برعهده گرفت. او که همین دیروز در تمرین گل‌گهر حضور داشت، پس از مذاکراتی فشرده و جدایی توافقی، عازم تهران شد تا نیمکت داغ پرسپولیس را تحویل بگیرد. تارتار که در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ پنج فصل با پیراهن سرخ سه جام درو کرد و یک‌بار هم روی نیمکت، دستیار علی دایی بود، حالا پس از هجده سال حضور مستمر و ثبت رکورد فوق‌العاده ۴۲۳ بازی در لیگ برتر، بان تجربه‌ترین رهبر فنی برای خروج پرسپولیس از بحران است. سرخ‌پوشان پس از دو فصل دوری از جام و رتبه ششم فصل گذشته، تشنه موفقیت‌اند. بزرگ‌ترین چالش تارتار پنجاه و سه ساله در این مسیر سخت، شجاعت در اجرای پروژه حیاتی «تغییر نسل» و کنار گذاشتن ستاره‌های پایه‌سن گذشته و ناکارآمد است.

در جام

وقتی سیاست، عدالت را قربانی می‌کند

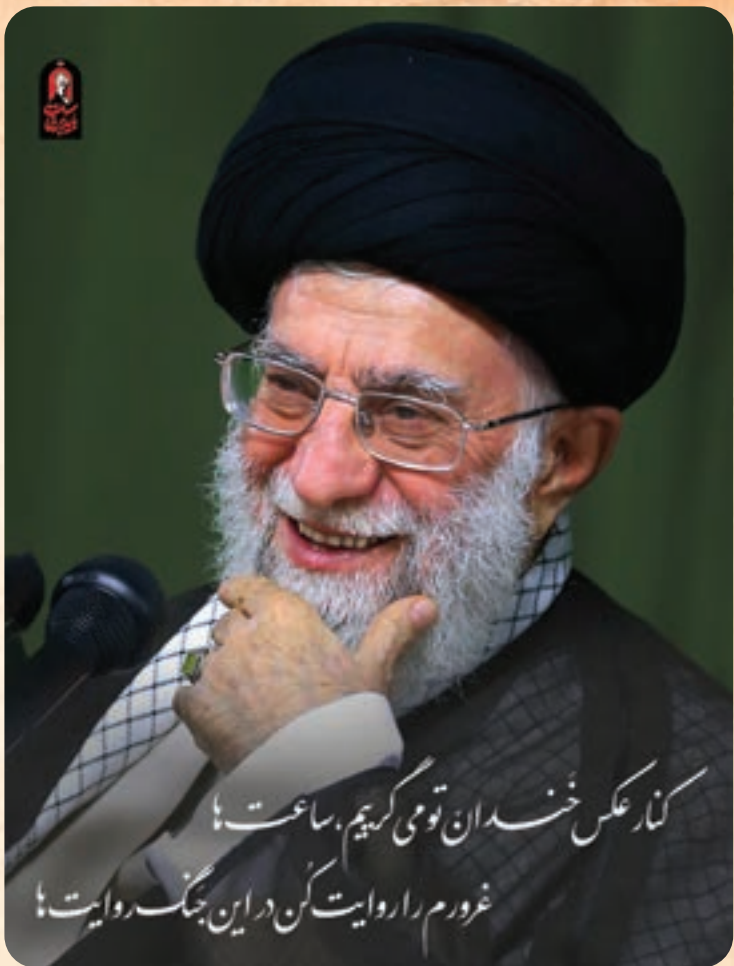
فیفا در یک اقدام شوکه‌کننده با تعلیق کارت قرمز «فولارین بالوگان»، ستنی را شکست که از سال ۱۹۶۲ دست‌نخورده باقی مانده بود. این تصمیم عجیب در آستانه دیدار آمریکا و بلژیک، خشم جامعه فوتبال را برانگیخت. در حالی که فدراسیون بلژیک تهدید به اقدامات حقوقی کرده و رودی گارسیا، سرمربی بلژیک، آن را «دروغ آوریل» خوانده، یورگن کلوپ با تندی تأکید کرد که این تصمیم نقض آشکار قانون است؛ اما تیر خلاص بر اعتبار فیفا، توثیق تشکر ترامپ بود؛ پیامی که پرده از نفوذ مستقیم سیاسی برداشت و ادعای استقلال اینفانتینو را به سخره گرفت. وقتی سیاست‌مداران نتیجه بازی را در اتاق‌های دربسته تعیین می‌کنند، عدالت می‌میرد و اعتمادها به فیفا به عنوان نهاد مستقل را خدشه‌دار می‌کند.

رهبر شهید و هنر تربیت اجتماع

مروری بر محورها و معارف اجتماعی در اندیشه امام شهیدمان

بی تردید یکی از برجسته ترین هنرها و اقدامات ارزشمند امام شهیدمان، توانمندی های راهبردی ایشان در «تربیت اجتماع» و هدایت جامعه به سمت تعالی، رشد و رسیدن به جایگاه متعالی یک نظام اسلامی بود؛ هنری که نه فقط در ساحت سخن، بلکه در میدان عمل و مجاهدت چنددهه ای ایشان متجلی شد. همین حقیقت بود که رهبر انقلاب اسلامی، در همان پیام های ابتدایی خود پس از شهادت پدرشان، به آن اشاره کردند و کوشیدند محورهای اصلی تلاش های ایشان در تربیت جامعه را برشمارند. در این ویژه نامه، بر اساس همین خطوط کلی، به تبیین مهم ترین محورهای «هنر تربیت اجتماع» در مکتب امام شهید می پردازیم.

ایجاد گفتمان عمومی

یکی از نخستین نمادهای هنر تربیت اجتماع در سیره رهبر شهید، «خلق معانی با واژگان» و تبدیل آن ها به گفتمان عمومی است. ایشان در طول دهه ها، واژه ها و تعبیری را وارد ادبیات عمومی ملت کردند که بعدها به ستون های فکری جامعه تبدیل شدند: «جهاد تبیین»، «مقاومت»، «ما می توانیم»، «اسلام سیاسی»، «بیداری اسلامی»، «نهضت نرم افزاری»، «تمدن نوین اسلامی» و ... ایشان در یکی از بیانات خود تأکید می کنند: ما باید واژه ها و مفاهیم اسلامی را از انزوا بیرون بیاوریم و در زندگی مردم جاری کنیم؛ وقتی یک ملت با واژه ای زندگی کند، آن واژه تبدیل به رفتار و هویت او می شود. این نگاه نشان می دهد که واژگان در اندیشه ایشان، صرفاً ابزار ادبی یا خطابه نیست، بلکه «آجرهای اصلی ساختن فکر جمعی» هستند. گفتمان «ما می توانیم» نمونه ای روشن است؛ تعبیری که از سطح شعار فراتر رفت و به یک باور عمومی، یک هویت ملی و یک عنصر تربیتی تبدیل شد؛ جامعه ای که سال ها با روایت «ناتوانی» و «وابستگی» تغذیه شده بود، در پرتو همین گفتمان، خود را صاحب اراده، توان و آینده دید.

پیش بینی حوادث دوردست

تربیت اجتماع، بدون «بصیرت آینده نگر» ناقص است. رهبر شهید بارها ثابت کردند که در تشخیص روندهای بلندمدت و حوادث دوردست، نگاه نافذ و تحلیلی کم نظیری دارند. هشدارهای ایشان درباره «جنگ نرم»، «تهاجم فرهنگی»، «شبکه های پیچیده رسانه ای»، «نظم جدید جهانی» و «طرح های دشمن برای به زانو درآوردن ملت ها»، همه نمونه هایی از این آینده نگری است. ایشان می فرمایند: دشمن، امروز تنها به مرزهای جغرافیایی ما کار ندارد؛ او به سراغ ذهن ها و دل ها آمده است؛ اگر این را امروز درک نکنیم، فردا خسارت های جبران ناپذیری خواهیم دید. این پیش بینی ها، نقش تربیتی مهمی در جامعه دارد؛ چون مردم را از سطح واکنش های لحظه ای، به سطح درک روندها و تصمیم های بلندمدت ارتقا می دهد. چنین آینده نگری، خود یک مدرسه تربیتی است برای نسل هایی که باید یاد بگیرند جهان را عمیق تر و دقیق تر ببینند.

تربیت با ساخت افکار و روحیات

تربیت اجتماع، تنها با سخن گفتن و شعار دادن محقق نمی شود؛ نیازمند «ساختن افکار» و «روحیات» است. امام شهید، در طول سالیان، هم در مقام رهبر و هم پیش از آن، کوشیدند افکار جامعه را از سطح روزمرگی و ترس، به افق های بزرگ توحیدی و انقلابی ارتقا دهند. ایشان بارها تأکید کرده اند که «اگر ملتی در درون خود احساس حقارت کند، در تاریخ خود احساس حقارت کند، در فرهنگ خود احساس حقارت کند، این ملت نمی تواند به قله های پیشرفت برسد». در برابر این احساس حقارت تزریقی، ایشان با تکیه بر تاریخ درخشان اسلام و ایران، روح «اعتماد به نفس» و «خودباوری» را در مردم دمیدند. در حوزه جوانان، بارها خطاب به آنان فرمودند که: «شما جوان ها می توانید کشور را بسازید. می توانید گره ها را باز کنید؛ به شرط اینکه به خودتان و به خدایتان اعتماد کنید». این تزریق خودباوری در واقع یک کار بزرگ تربیتی بود؛ ساختن روحیات جدید بر پایه ایمان، امید، شجاعت و مسئولیت پذیری و این تربیت روحی، نقطه پیوند اندیشه و عمل در اجتماع است.

اقدام به قدرتمندسازی ساختار نظامی

در محیطی که نظام سلطه، زبان خود را با توپ و تانک و تحریم و تهدید تعریف کرده است، تربیت اجتماع بدون ایجاد پشتوانه اقتدار دفاعی، ناقص و آسیب پذیر خواهد بود. رهبرمان، در امتداد خط امام خمینی^(ع)، بر ضرورت «قدرتمندسازی ساختار نظامی» و ایجاد توان دفاعی بازدارنده تأکید ویژه داشتند؛ اما نگاه ایشان به قدرت نظامی، عمیقاً تربیتی بود. بارها فرموده اند: قدرت دفاعی کشور، فقط سلاح و تجهیزات نیست؛ روحیه مجاهدت، فداکاری و آماد بودن برای دفاع از وطن و دین، ستون اصلی این قدرت است. بدین معنا، ساختار نظامی قدرتمند، بخشی از تربیت اجتماعی است؛ تربیت مردان و زنانی که امنیت را نه یک کالای وارداتی، بلکه ثمره ایستادگی خود می دانند. حمایت ایشان از توسعه توان موشکی، تقویت نیروهای مسلح و تکیه بر نیروهای مردمی، همه در همین چارچوب قابل فهم است.

نهادسازی های هدفمند

یکی دیگر از ابعاد هنر تربیت اجتماع در مکتب امام شهیدمان، «نهادسازی هدفمند» است؛ یعنی ساختن ساختارهایی که بتوانند این افکار و روحیات را تداوم بخشند و تربیت اجتماعی را از فرد و دوره ای خاص، به یک جریان پایدار تاریخی تبدیل کنند. ایشان در سمت های مختلف، به ویژه پس از رهبری، به ایجاد و تقویت نهادهایی پرداختند که هدفشان تربیت نیروی انسانی مؤمن، متعهد و کارآمد بود. از حوزه های علمیه انقلابی و دانشگاه های متعهد تا تشکلهای جوانان، رسانه های ارزشی، مراکز فرهنگی و علمی، قرارگاه های جهادی و ساختارهای خدمت رسانی مردمی. در همین چارچوب است که تأکید می کردند: نهادهای انقلابی، ذخیره های معنوی و انسانی نظام هستند؛ این ها سرمایه هایی اند که آینده کشور را تضمین می کنند.

ابتکار در ابعاد علمی، راهبردی و سیاست گذاری

آخرین محور هنر تربیت اجتماع در مکتب امام شهید، «ابتکار در ابعاد علمی، راهبردی و سیاست گذاری» است. رهبر شهیدمان، تربیت جامعه را محدود به عرصه اخلاق و سیاست نمی دیدند؛ بلکه آن را با «پیشرفت علمی» و «نوآوری راهبردی» گره می زدند. ایشان با طرح مفاهیمی چون «جنبش نرم افزاری»، «تولید علم»، «اقتصاد مقاومتی» و «تمدن نوین اسلامی»، نشان دادند که جامعه تربیت شده، باید در عرصه دانش، فناوری، اقتصاد و فرهنگ نیز خلاق و قدرتمند باشد. ایشان می گویند: علم، قدرت است؛ جامعه ای که از نظر علمی عقب باشد، از نظر سیاسی و فرهنگی هم در معرض سلطه قرار می گیرد. بر همین اساس، بارها جوانان، دانشگاهیان و حوزویان را فراخواندند و از آن ها خواستند تا با روحیه جهادی و خلاق، به میدان علم و اندیشه وارد شوند و سیاست گذاری های کلان کشور را به سمت استقلال واقعی و پیشرفت همه جانبه هدایت کنند.

